

Η ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
και ο
ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ



Frank K. Flinn, Διδάκτορας Φιλοσοφίας
Βοηθός Καθηγητής στις Θρησκευτικές Σπουδές
Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον, Σαιντ Λούις, Μιζούρι
Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
Ιανουάριος 2010

Η ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ
και ο
ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. Προσόντα	1
II. Η Θαλάσσια Οργάνωση και ο Ρόλος της στην Εκκλησία της Σαηεντολογίας	3
A. Θρησκευτικά Τάγματα στην Ανατολή και τη Δύση	4
i. Βουδιστικά Τάγματα Μοναχών	4
ii. Χριστιανικά Μοναστικά Θρησκευτικά Τάγματα	8
B. Η Θαλάσσια Οργάνωση	12
Γ. Κοινοτική Ζωή	14
Δ. Golden Era Productions	16
E. Οπτικοακουστικά Υλικά της Σαηεντολογίας	18
Στ. Το Ηλεκτρόμετρο	18
III. Η Πειθαρχία της Θαλάσσιας Οργάνωσης στο Πλαίσιο Συγκρίσιμων Θρησκευτικών Εμπειριών	19
IV. Επίλογος	23

Frank K. Flinn, Διδάκτορας Φιλοσοφίας
Βοηθός Καθηγητής στις Θρησκευτικές Σπουδές
Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον, Σαιντ Λούις, Μιζούρι
Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής
Ιανουάριος 2010

Η ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ *και ο* ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

I. ΠΡΟΣΟΝΤΑ

Αυτή τη στιγμή εργάζομαι ως Βοηθός Καθηγητής στις Θρησκευτικές Σπουδές στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον, στο Σαιντ Λούις του Μιζούρι, όπου παραδίδω τα εξής μαθήματα: «Ο Χριστιανισμός στον Σύγχρονο Κόσμο», «Νέα Θρησκευτικά Κινήματα στην Αμερική», «Η Θρησκευτική Εμπειρία στη Βόρεια Αμερική» και «Εισαγωγή στις Παγκόσμιες Θρησκείες». Επιπλέον, δουλεύω ανεξάρτητα ως συγγραφέας, επιμελητής κειμένων, ομιλητής και σύμβουλος στα πεδία της θεολογίας και της θρησκείας. Είμαι επίσημο μέλος της Αμερικανικής Ακαδημίας της Θρησκείας. Το βιογραφικό μου σημείωμα περιλαμβάνεται στο δοκίμιο αυτό.

Πήρα πτυχίο στη Φιλοσοφία το 1962 από το Πανεπιστήμιο Κουίνσι, στο Κουίνσι του Ιλινόι· έλαβα το μεταπτυχιακό μου στη Θεολογία με *άριστα* το 1966 από τη Σχολή Θεολογίας του Χάρβαρντ, στο Κέμπριτζ της Μασαχουσέτης, και το διδακτορικό μου στις Ειδικές Θρησκευτικές Σπουδές το 1981 από το Κολέγιο του Σαιντ Μάικλ, στη Σχολή Θεολογίας του Τορόντο, στο Τορόντο του Οντάριο. Οι διδακτορικές μου σπουδές περιελάμβαναν μια έρευνα για την ανάπτυξη νέων θρησκευτικών κινήματων στις Ηνωμένες Πολιτείες και στο εξωτερικό μετά τον Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο, σε σχέση με τα συστήματα πίστης που υπήρχαν, τον τρόπο ζωής, την ηγεσία, τα κίνητρα και την ειλικρίνεια, τις υλικές καταστάσεις της ύπαρξης και τη χρήση θρησκευτικής ορολογίας. Ως μέρος των διδακτορικών μου σπουδών, μελέτησα επίσης αρχαία αιρετικά κινήματα, όπως την κοινότητα Κουμράν, τον Ορφισμό, τις μυστηριακές θρησκείες και τα μεσαιωνικά θρησκευτικά τάγματα και αιρετικά κινήματα. Ήμουν υπότροφος του Προγράμματος Fulbright στη Φιλοσοφία και τις Αρχαίες Θρησκείες στην Εγγύς Ανατολή στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης κατά τα

έτη 1966-67 και Μέλος της Εθνικής Άμυνας των Ξένων Γλωσσών (Τίτλος VI) στις Σημιτικές Γλώσσες στο Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνιας κατά τα έτη 1968-69.

Επιπρόσθετα από την ακαδημαϊκή μου εκπαίδευση στις θρησκευτικές σπουδές, συμμετείχα με εντατικό τρόπο ο ίδιος προσωπικά στη θρησκευτική ζωή ως μοναχός στο Τάγμα των Μινωριτών Αδελφών, το οποίο είναι ευρέως γνωστό με το όνομα Φραγκισκανοί. Μπήκα στην Προπαρασκευαστική Ιερατική Σχολή όταν ήμουν 12½ ετών. Στην ηλικία των 18, φόρεσα τα ράσα και ξεκίνησα την περίοδο μαθητείας ως μοναχός για έναν χρόνο προσευχής, διαλογισμού και σιωπής. Στην ηλικία των 19, το 1958, έδωσα τους πρώτους μου, προσωρινούς όρκους για πενία, αγνότητα και υπακοή. Από το 1958 έως το 1962 σπούδασα φιλοσοφία και ανθρωπιστικές επιστήμες. Το 1962 έδωσα τελικούς, ιερούς όρκους για πενία, αγνότητα και υπακοή, μετά από τους οποίους άρχισα την επίσημη μελέτη μου στη θεολογία, συμπεριλαμβανομένων των χριστιανικών γραφών, της συστηματικής θεολογίας, της ηθικής, του εκκλησιαστικού δικαίου, της ιστορίας και αρχαιολογίας της εκκλησίας κ.λπ. Ο όρκος για πενία σήμαινε ότι δε μου ανήκε απολύτως τίποτα, ούτε καν τα ρούχα που φορούσα. Διέμεινα σε τρία διαφορετικά μοναστήρια στο Ιλινόι και στο Οχάιο και επισκέφθηκα πολλά άλλα σε όλες τις Μεσοδυτικές Πολιτείες. Το 1964 αποφάσισα να φύγω από το μοναστήρι. Ακολούθησα όλες τις εκκλησιαστικές διαδικασίες για μια νόμιμη αποχώρηση και έλαβα απαλλαγή από τους όρκους μου, κατευθείαν από τον Πάπα Παύλο Στ' το 1965. Παραμένω ενεργός ρωμαιοκαθολικός. Ως μοναχός, βίωσα ένα είδος περιβάλλοντος θρησκευτικής ζωής πολύ παρόμοιο με αυτό που ισχύει για τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης όσον αφορά τη μελέτη, την πειθαρχία και την αφοσίωση.

Πριν από την τωρινή θέση μου στο Πανεπιστήμιο της Ουάσιγκτον δίδαξα στο Πανεπιστήμιο του Σαιντ Λούις, στο Σαιντ Λούις του Μιζούρι, όπου ήμουν Διευθυντής του Μεταπτυχιακού Προγράμματος για τη Θρησκεία και την Εκπαίδευση και έδωσα διαλέξεις για την «Αμερικανική Θρησκευτική Εμπειρία» κατά τα έτη 1977-79· στο Πανεπιστήμιο του Τορόντο, στο Οντάριο, όπου ήμουν Επίκουρος Καθηγητής στη Συγκριτική Θρησκειολογία κατά τα έτη 1976-77· στο Κολέγιο του Σαιντ Τζον, στη Σάντα Φε του Νέου Μεξικού, όπου ήμουν Επίκουρος Καθηγητής στο Πρόγραμμα Σπουδαίων Βιβλίων από το 1970 έως το 1975· στο Κολέγιο Λασάλ, στη Φιλαδέλφεια της Πενσυλβάνιας, όπου ήμουν Λέκτορας στις Βιβλικές Σπουδές και την Ανθρωπολογία της Θρησκείας κατά τα έτη 1969-73 (για τη θερινή περίοδο)· στο Κολέγιο της Βοστώνης, στο Τσέσνατ Χιλ της Μασαχουσέτης, όπου ήμουν Λέκτορας στις Βιβλικές Σπουδές κατά τα έτη 1967-68· και στο Κολέγιο του Νιούτον «Η Ιερή Καρδιά», στο Νιούτον της Μασαχουσέτης, όπου ήμουν Λέκτορας στις Βιβλικές Σπουδές.

Από το 1968 έχω γράψει και έχω δώσει διαλέξεις σχετικά με αναδυόμενα θρησκευτικά κινήματα στη Βόρεια Αμερική και αλλού κατά τη διάρκεια του 19ου και του 20ού αιώνα,

συμπεριλαμβανομένης της Μεγάλης Αφύπνισης, του Σεϊκεριανισμού, του Μορμονισμού, του Αντβεντισμού της Εβδόμης Ημέρας, των Μαρτύρων του Ιεχωβά, της Νέας Αρμονίας, της Κοινότητας Ονέιντα, της Φάρμας του Μπρουκ, της Εκκλησίας της Ενοποίησης, του κινήματος Χάρε Κρίσνα και της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας. Έδινα συχνά διαλέξεις σχετικά με το θέμα των νέων θρησκειών σε κολέγια, πανεπιστήμια και επαγγελματικά συνέδρια στις Ηνωμένες Πολιτείες, τον Καναδά, την Ευρώπη, την Ιαπωνία και τη Δημοκρατία της Κίνας. Έχω επίσης δώσει κατάθεση ως μάρτυρας στο Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών, στο Νομοθετικό Σώμα της Νέας Υόρκης και του Οχάιο στο Ιλινόι, και σε Νομοθετικά Σώματα του Κάνσας σχετικά με διάφορες πλευρές των παραδοσιακών θρησκειών και των σημερινών νέων θρησκειών για τις οποίες έχω μακροχρόνια γνώση εξ ιδίας πείρας. Έχω καταθέσει απόψεις και μαρτυρίες σε διάφορους δικαστικούς χώρους και δικαστικές υποθέσεις σχετικά με την Ένωση του Αγίου Πνεύματος για την Ενοποίηση του Χριστιανισμού (Εκκλησία της Ενοποίησης), την Εκκλησία της Σαηεντολογίας, τους Ινδουιστές Βαϊσναβίτες (Χάρε Κρίσνα), τους Γουίκα, τους Μπρούντερχοφ, τη Χριστιανική Πολιτοφυλακή, τους Αναβαπτιστές Άμις, τους Χριστιανούς Προχίλιετηριστές, τους Ρασταφαριανιστές και άλλους.

Έχω μελετήσει την Εκκλησία της Σαηεντολογίας σε βάθος από το 1976, συμπεριλαμβανομένου του τεράστιου συνόλου της από γραφές. Μέσα από επισκέψεις σε Εκκλησίες της Σαηεντολογίας και σε κέντρα στο Λος Άντζελες, στο Γκίλμαν Χοτ Σπρινγκς της Καλιφόρνια, στο Κληαργουότερ της Φλόριντα, στο Σαιντ Λούις, στο Πόρτλαντ του Όρεγκον, στο Τορόντο και στο Παρίσι έχω εξοικειωθεί με τον καθημερινό τρόπο λειτουργίας της θρησκείας. Έχω διεξαγάγει πολλές συνεντεύξεις σε διάφορα μέλη της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας και έχω παρατηρήσει Σαηεντολόγους να ασχολούνται με τις βασικές θρησκευτικές πρακτικές του θρησκευόμενου. Είμαι επίσης εξοικειωμένος με τα περισσότερα από τα υπάρχοντα κείμενα που έχουν γραφτεί σχετικά με τη Σαηεντολογία, τα οποία κυμαίνονται από έργα αντικειμενικής πραγματείας μέχρι περιγραφές δημοσιογράφων και σχόλια υποστηρικτών, τόσο θετικά όσο και αρνητικά. Με βάση αυτή την περιεκτική μελέτη και υπό το φως του ακαδημαϊκού μου υπόβαθρου και της συνεχιζόμενης επαγγελματικής μου εμπειρίας, έχω σχηματίσει τη γνώμη που διατυπώνεται κατωτέρω.

II.

Η ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Μου ζητήθηκε να εκφράσω τη γνώμη μου σχετικά με τη Θαλάσσια Οργάνωση ως θρησκευτικό τάγμα μέσα στην ευρύτερη θρησκεία της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας. Με βάση τα χρόνια έρευνας και εμπειρίας μου σχετικά με τη Σαηεντολογία, το θεωρώ ως δεδομένο,

συμπεριλαμβανομένων των λόγων που δηλώνονται και περιγράφονται παρακάτω, ότι η Εκκλησία της Σαηεντολογίας είναι μια αυθεντική θρησκεία που περιλαμβάνει ένα σύστημα πεποιθήσεων, θρησκευτικών πρακτικών, συμπεριλαμβανομένων τελετουργικών και κωδίκων συμπεριφοράς, και ένα αναγνωρίσιμο σώμα πιστών που υποστηρίζουν εκείνες τις πεποιθήσεις και τις θρησκευτικές πρακτικές και ενισχύονται από αυτές.

Α. ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΤΑΓΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΥΣΗ

ι. Βουδιστικά Τάγματα Μοναχών

Προτού μπορέσω να αναφερθώ στη Θαλάσσια Οργάνωση ως θρησκευτικό τάγμα, παρ' όλα αυτά, είναι απαραίτητο να αναφερθώ πρώτα στα θρησκευτικά τάγματα, στην Ανατολή και τη Δύση, έτσι ώστε να μπορούμε να έχουμε μια άποψη για τη φύση και τη λειτουργία αυτών των θρησκευτικών θεσμών μέσα στη θρησκεία γενικότερα. Υπάρχουν δύο βασικά παραδείγματα θρησκευτικών ταγμάτων στην ιστορία. Το πρώτο είναι το τάγμα από μοναχούς και μοναχές (Πάλι *μπικού* και *μπικούνι*) που ίδρυσε ο Γκαουτάμα Βούδας (περίπου 563-483 π.Χ.), μετά τη φώτιση ή την αφύπνιση του ίδιου (*μπόντι*). Η πρώτη κοινότητα πιστών του Βούδα (*σάνγκα*) αρχικά αποτελούνταν μόνο από μοναχούς, ύστερα από μοναχές και τελικά από απλούς πιστούς. Ο σκοπός των θρησκευτικών ταγμάτων τότε, όπως και τώρα, είναι να διατηρήσουν, να προστατεύσουν και να προάγουν τις διδαχές του Βούδα και να τις διαδώσουν σε όλο τον κόσμο.

Ο Βούδας ονόμασε τη θρησκεία του η «Πειθαρχία της Αλήθειας» (Πάλι *Ντάμα Βινάγια*) και ο μοναστικός κανόνας του για τους άντρες και τις γυναίκες είναι ακριβώς αυτό, η πειθαρχία της αλήθειας. Ο πρωταρχικός στόχος της βουδιστικής θρησκείας και ο κεντρικός σκοπός των θρησκευτικών ταγμάτων είναι να ξεκινήσουν την αναζήτηση για να επιτύχουν απελευθέρωση (*μόκσα*) από τον σωματικό, τον συναισθηματικό και τον πνευματικό πόνο για όλα τα όντα που έχουν αισθητήριες εντυπώσεις. Ο Βούδας δίδαξε τις Τέσσερις Ευγενείς Αλήθειες που οδηγούν στο Ευγενές Οκταπλό Μονοπάτι. Οι τέσσερις αλήθειες είναι: (1) όλη η ζωή χαρακτηρίζεται από πόνο και/ή δυστυχία (*ντούκα*), (2) αυτά τα βάσανα προκαλούνται από λαχτάρα (*τάνα*), επιθυμία για κακά πράγματα ή από μια υπέρμετρη επιθυμία για καλά πράγματα, (3) είναι δυνατόν να απελευθερωθεί κάποιος από αυτά τα βάσανα, και (4) ο δρόμος προς την απελευθέρωση είναι το Ευγενές Οκταπλό Μονοπάτι. Το Οκταπλό Μονοπάτι συνίσταται στην ανάπτυξη και τη διατήρηση (1) της σωστής γνώσης, (2) της σωστής στάσης ή αντίληψης, (3) της σωστής ομιλίας ή ειλικρίνειας, (4) της σωστής δράσης, (5) της σωστής ζωής ή επαγγέλματος, (6) της σωστής προσπάθειας, (7) της σωστής επίγνωσης και (8) της σωστής αυτοσυγκράτησης/συμπεριφοράς σε όλες τις καταστάσεις. Αν κάποιος ακολουθεί αυτές τις Αλήθειες και το Οκταπλό Μονοπάτι, τότε μπορεί να φτάσει στην κατάσταση της

νιρβάνα, ένας όρος που είναι δύσκολο να μεταφραστεί αλλά περιλαμβάνει ιδέες όπως μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα, γαλήνη, ευδαιμονία και, τελικά, την πλήρη απελευθέρωση από τον κύκλο της *σασσάρα*, της γέννησης και της επαναγέννησης στον χρόνο και τον χώρο.

Όπως συμβαίνει και με τους δυτικούς μοναστικούς κώδικες, ο Βούδας ανέπτυξε τους κανόνες, τα πρωτόκολλα, τους κώδικες συμπεριφοράς και τις τιμωρίες κατά περίπτωση. Ο πρώτος Βουδιστικός Μοναστικός Κώδικας, η *Πατιμόκα*, περιείχε 227 κανόνες ή κανονισμούς για τους άνδρες και 331 για τις γυναίκες. Περιέχεται στο *Βινάγια Πιτάκα* («Το Καλάθι της Πειθαρχίας»), το πρώτο από τα *Τριπιτάκα* («Τρία Καλάθια») που συνιστούν τον Βουδιστικό Κανόνα Πάλι των ιερών γραφών. Αυτός ο κώδικας, που αναπτύχθηκε πρώτα στα πλαίσια της παράδοσης της Τεραβάντα, αργότερα έγινε το πρότυπο για όλους τους μεταγενέστερους κώδικες στις παραδόσεις της Μαχαγιάνα στο Θιβέτ, την Κίνα, την Κορέα και την Ιαπωνία.

Οι βουδιστές μοναχοί ορκίζονται να ζουν μια ζωή λιτότητας και μετριοφροσύνης, να ψάλλουν και να διαλογίζονται για αρκετές ώρες την ημέρα. Συγκεκριμένα, ορκίζονται να εγκαταλείψουν 10 δραστηριότητες που θα τους εμπόδιζαν από την εκπλήρωση του Οκταπλού Μονοπατιού: (1) να δολοφονήσουν εκ προθέσεως, (2) να κλέψουν, (3) να έχουν σεξουαλικές σχέσεις, (4) να ψεύδονται, (5) να λάβουν οιοπονευματώδη ή ναρκωτικές ουσίες οποιουδήποτε είδους, (6) να τραγουδούν, να χορεύουν, να παίζουν μουσική (σε μη θρησκευτικό πλαίσιο), (7) να χρησιμοποιούν άρωμα ή να φορούν αξεσουάρ στο σώμα, (8) να κάθονται σε θρόνους ή να ξαπλώνουν σε κρεβάτια με πλούσια διακόσμηση, (9) να τρώνε μετά το μεσημέρι (ο χρόνος ποικίλλει σε άλλες παραδόσεις) και (10) να ασχολούνται με τον χρυσό ή με χρήματα. Οι Μαχαγιάνα βουδιστές μοναχοί και μοναχές δίνουν επίσης τον «όρκο του Μποντισάτβα», υποσχόμενοι από ευσπλαχνία να σώσουν όλα τα όντα που έχουν αισθητήριες εντυπώσεις τα οποία υποφέρουν, παρόλο που είναι αναρίθμητα και η προσπάθεια για να τα σώσουν θα χρειαζόταν δισεκατομμύρια χρόνια.

Η αυστηρή πειθαρχία μέσα στο μοναστήρι διατηρεί την αρμονία της κοινότητας, ώστε οι διδαχές του Βούδα να μπορούν να διατηρούνται σε υψηλό επίπεδο εντός του μοναστηριού και να μεταφέρονται αυθεντικά στους πιστούς εκτός του μοναστηριού. Υπάρχουν επίσης αυστηροί κανόνες συμπεριφοράς για τους μοναχούς και τις μοναχές όταν έρχονται σε επαφή με τους πιστούς και το ευρύ κοινό. Οι μοναχοί και οι μοναχές είναι οι εκπρόσωποι της βουδιστικής θρησκείας.

Πριν και μετά τη χειροτονία τους, οι βουδιστές μοναχοί και μοναχές υποβάλλονται σε εντατική εκπαίδευση σε σχέση με όλες τις πτυχές της διδασκαλίας του Βούδα, τον μοναστικό κώδικα, καθώς και την ψυχολογική, τη φιλοσοφική και τη μεταφυσική γνώση.

Η μεταφυσική γνώση περιλαμβάνεται σε μεγάλο βαθμό στον Θιβετιανό Βουδισμό. Οι κανόνες της μοναστικής ζωής καλύπτουν τα πάντα. Διέπουν το πώς και το πού κάποιος πρέπει να κοιμηθεί, ποιους μανδύες να φορέσει και από τι πρέπει να έχουν φτιαχτεί, τη συμπεριφορά κάποιου μέσα και έξω από το μοναστήρι, τι φάρμακα να χρησιμοποιεί και πώς να τα χορηγεί, πώς να επιδιώκει ελεημοσύνη και ποιες τιμωρίες πρέπει να επιβληθούν για την παράβαση κάποιου κανόνα.

Στον Βουδισμό Τεραβάντα υπάρχουν δύο είδη παραβάσεων των κανόνων. Το πρώτο είδος, που ονομάζεται *παρατζίκα* (στη γλώσσα των Πάλι σημαίνει «ήττα») είναι σοβαρό. Περιλαμβάνει (1) εκ προθέσεως φόνο, (2) σεξουαλική επαφή, (3) κλοπή, και (4) τη διεκδίκηση μιας ανώτερης βαθμίδας φώτισης από αυτήν που κάποιος έχει πραγματικά επιτύχει. Η τελευταία εντολή δείχνει ότι η ζωή των μοναχών έχει βαθμίδες διαλογισμού και φώτισης τις οποίες οι μοναχοί επιδιώκουν και για τις οποίες είναι υποχρεωμένοι να είναι απόλυτα ειλικρινείς. Οι μοναχές έχουν 4 ακόμα *παρατζίκα* που πρέπει να αποφύγουν, που σχετίζονται κυρίως με τις σεξουαλικές σχέσεις. Εάν ένα άτομο εμπλακεί σ' αυτά, εκείνο το άτομο θα σταματήσει να αποτελεί μέλος του *σάνγκα* μόνιμα και θα πρέπει να περιμένει τουλάχιστον μέχρι την επόμενη ζωή για να συνεχίσει το μονοπάτι προς τη φώτιση. Βιβλιογραφική παραπομπή: Τανισάρο Μπικού, *Μπικού Πατιμόκα/Ο Πειθαρχικός Κώδικας Μπικού*, σελ. 2-6.

Το δεύτερο είδος παράβασης ονομάζεται *σανγκαντισέσα* (στη γλώσσα των Πάλι σημαίνει «κοινοτικό αδίκημα»). Περιλαμβάνει μια ποικιλία ελαφρύτερων σεξουαλικών παραβάσεων, την ψευδή κατηγορία ενάντια σε άλλους μοναχούς και μοναχές, και την υποκίνηση σχίσματος. Για παραβάσεις αυτής της κατηγορίας η κοινότητα δικάζει τον παραβάτη και, ανάλογα με την περίπτωση, είτε επιβάλλει ένα επιτίμιο για βελτίωση είτε αποβάλλει ένα άτομο που παραβαίνει τους κανόνες κατ' επανάληψη. Οι κανονισμοί για τη διαδικασία είναι πολύ περίπλοκοι. Τα είδη των παραβάσεων περιλαμβάνουν σεξουαλικά ζητήματα (τον αυνανισμό, τη συνουσία ενώ κάποιος βρίσκεται υπό μοναστικό όρκο, την παράκληση για προσωπική ελεημοσύνη που ζητάει κάποιος για τον εαυτό του ή για άλλους), το χτίσιμο μιας καλύβας για διαλογισμό με δωρεές ιδιωτών και χωρίς την έγκριση του *σάνγκα*, την ψευδομαρτυρία ενάντια σε άλλους μοναχούς ή μοναχές, και την υποκίνηση ή την υποστήριξη ενός σχίσματος εντός της κοινότητας. Βιβλιογραφική παραπομπή: *Αυτόθι*, σελ. 3-4, αρ. 10. Υπάρχουν πολυάριθμα εγχειρίδια και βιβλία που έχουν να κάνουν με όλα τα είδη παραβάσεων και διορθωτικών ενεργειών.

Υπάρχουν επίσης διαδικασίες και κανονισμοί για τους μοναχούς που απλώς θέλουν να αποχωρήσουν από το θρησκευτικό τάγμα, διατηρώντας παράλληλα πνευματικά αρμονικές σχέσεις με το *σάνγκα*. Συνηθίζεται, οι νέοι άντρες και γυναίκες στην παράδοση της Τεραβάντα, να γίνονται μοναχοί ή μοναχές για τη χρονική περίοδο ενός μήνα ή περισσότερο και μετά

να βγαίνουν και να συνεχίζουν την κοσμική ζωή τους. Η χρονική περίοδος που περνούν στο μοναστήρι τους προσφέρει ένα «ξεκίνημα» στην απελευθέρωση και τη φώτιση για τη μελλοντική ζωή τους. Αποχωρούν από το μοναστήρι με έναν κανονικό και ομαλό τρόπο που σέβεται τα ιδανικά της θρησκείας.

Οι βουδιστές μοναχοί και μοναχές ζουν σε κλειστούς και φρουρούμενους χώρους. Υπάρχουν πύλες για την είσοδο και την έξοδο. Όπως συμβαίνει και με τους χριστιανούς μοναχούς και τις μοναχές, ένα μέλος πρέπει να ζητήσει άδεια από τον ανώτερό του για να φύγει από το μοναστήρι και είναι υποχρεωμένο να αναφέρει την παρουσία του όταν επιστρέψει. Όπως είναι ξεκάθαρο από τον Κώδικα της Πειθαρχίας Μπικού, κάθε πτυχή της ζωής ενός μέλους –η κατοικία, οι περίοδοι μελέτης και διαλογισμού, η τροφή, ο ρουχισμός, ο τρόπος ικεσίας, η επαφή με τις μοναχές και τους απλούς ανθρώπους, τα τρόφιμα, τα φάρμακα κ.λπ.– εποπτεύεται στενά και παρακολουθείται. Εάν ένα μέλος το βάλει στα πόδια κάτω από απρεπείς συνθήκες –είτε έχοντας διαπράξει μια σοβαρή παράβαση όπως στις παραγράφους 14 και 15 ανωτέρω είτε απλώς αποχωρώντας με έναν μη ελεγχόμενο τρόπο– οι άλλοι μοναχοί και μοναχές επιδιώκουν να το φέρουν πίσω για να διευθετήσει τα θέματα με έναν τρόπο που να συμφωνεί με τους εκκλησιαστικούς κανόνες. Ο λόγος είναι απλός για τον πιστό: το να «το βάλει στα πόδια» θα σήμαινε ότι εκθέτει τον εαυτό του στην τρομακτική κατάσταση του να αποποιηθεί τη *μόκσα* σε αυτή τη ζωή.

Τα βουδιστικά μοναστήρια συγκεντρώνουν εισόδημα με διάφορους τρόπους. Πολλά χρήματα προέρχονται από ελεημοσύνη. Πολλά μοναστήρια αντλούν σημαντικά έσοδα από κηδείες και μνημόσυνα και άλλες τελετές προς τιμήν των προγόνων. Σε κάποια μοναστήρια φτιάχνουν ροζάρια και άλλα ιερά αντικείμενα όπως μικρά αγάλματα του Βούδα, θυμιατά, σημαίες με προσευχές και άλλα ιερά σκεύη προς πώληση στους πιστούς. Τα ιαπωνικά μοναστήρια παράγουν επίσης τσάι και άλλα προϊόντα για να υποστηρίξουν τον τρόπο ζωής τους. Αλλά σχεδόν όλα τα μοναστήρια σε όλες τις παραδόσεις ασχολούνται εντατικά με την αντιγραφή ή εκτύπωση των ιερών κειμένων τους για δική τους χρήση ή για να πωληθούν σε άλλα μοναστικά ιδρύματα ή σε ευλαβείς ξένους.

Αυτό που είναι σημαντικό, ωστόσο, είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι οι μοναχοί και οι μοναχές στα θρησκευτικά τάγματα βλέπουν όλες τις πτυχές της ζωής τους ως συνεισφορά στην αποστολή τους, για την επίτευξη της απελευθέρωσης από τη λαχτάρα για τον εαυτό τους και ως διατήρηση του ιδανικού της φώτισης για τους πιστούς συνολικά. Ακόμα και οι ταπεινές εργασίες –όπως το ξεχορτάρισμα του κήπου, το ψήσιμο ψωμιού, το σκούπισμα των μονοπατιών του μοναστηριού, το καθάρισμα των αποχωρητηρίων– γίνονται κατανοητές με έναν θρησκευτικό τρόπο. Αυτά τα συνήθη καθήκοντα συνεισφέρουν στην ανάπτυξη

στάσεων ταπεινοφροσύνης, μετριοφροσύνης και υπακοής των μοναχών, χωρίς τις οποίες η πρόοδός τους στα στάδια του διαλογισμού που οδηγεί προς τη φώτιση και την εξάπλωση του βουδιστικού ιδανικού, θα επιδεινωνόταν ή θα εμποδιζόταν.

ii. Χριστιανικά Μοναστικά Θρησκευτικά Τάγματα

Τα χριστιανικά μοναστικά θρησκευτικά τάγματα αναπτύχθηκαν από τη θρησκευτική επιθυμία να μιμηθούν τη ζωή του Ιησού Χριστού. Στα τέλη του 3ου αιώνα και αργότερα, η μορφή μίμησης πήρε μια συγκεκριμένη ασκητική κατεύθυνση. Μοναχοί στην Άνω Αίγυπτο επεδίωξαν να μιμηθούν την παραμονή του Ιησού στην έρημο (Ματθαίος 4:1-11, Μάρκος 1:12-13, Λουκάς 4:1-13) κατά την οποία νήστεψε, προσευχήθηκε και υπέφερε και ξεπέρασε τους πειρασμούς από τον Σατανά. Οι πρώτοι μοναχοί, και οι μοναχές που συνδέονται μαζί τους, ονομάζονται ερημίτες (όρος που προέρχεται από τη λέξη *έρημος*). Έζησαν μια ζωή αγαμίας, νηστείας, προσευχής και διαλογισμού σε απομονωμένες σπηλιές, και συγκεντρώνονταν μόνο για να γιορτάσουν τη Θεία Ευχαριστία τις Κυριακές. Ο Άγιος Αντώνιος της Αιγύπτου (περίπου 251-356) είναι το πρότυπο του ερημίτη μοναχού.

Στη δεύτερη φάση, οι μοναχοί και οι μοναχές σε ξεχωριστά μοναστήρια, άρχισαν να ζουν μαζί. Αυτή η μορφή των μοναστικών θρησκευτικών ταγμάτων ονομαζόταν κοινοβιακή (από τις λέξεις *κοινός* + *βίος* «ζωή») και περιγράφει εκείνους που συγκεντρώθηκαν για να ζήσουν από κοινού, μιμούμενοι τόσο τον Ιησού με τους μαθητές του όσο και την πρώιμη χριστιανική εκκλησία, της οποίας τα μέλη μοιράζονταν όλα τα πράγματα, συμπεριλαμβανομένων και των υπάρχοντων τους (Πράξεις Αποστόλων 4:32). Σύντομα, οι μοναχοί και οι μοναχές που ζούσαν σε κοινότητες, ανέπτυξαν κανόνες που διαμόρφωσαν το μοτίβο της κοινοτικής τους ζωής. Συγκεντρώθηκαν σε κοινά μοναστήρια υπό την πνευματική εποπτεία ενός ηγουμένου ή μιας ηγουμένης. Ο πρώτος γνωστός κανόνας διατυπώθηκε από τον Άγιο Παχώμιο της Αιγύπτου (περίπου 292-348). Ο Άγιος Βασίλειος της Καισαρείας στην Καππαδοκία (330-379), εξέτασε τον κανόνα του Παχωμίου και τον προσαρμοσε για τα δικά του *Ασκητικά Συγγράμματα*, τους κανόνες που αποτελούν πρότυπο για τον ανατολικό χριστιανικό κόσμο μέχρι σήμερα. Ο κανόνας του Βασιλείου, με τη σειρά του, έγινε το πρότυπο για τον *Κανόνα του Αγίου Βενέδικτου*, τον οποίο διαμόρφωσε ο Άγιος Βενέδικτος ο εκ Νουρσίας στην Ιταλία (480-547). Ο κανόνας του Βενέδικτου, με τη σειρά του, έγινε το πρότυπο για όλους τους μεταγενέστερους κανόνες των θρησκευτικών ταγμάτων και των θρησκευτικών οργανώσεων στον δυτικό χριστιανισμό. Ο κανόνας του Αγίου Παχωμίου εξακολουθεί να είναι πλήρως σε ισχύ και τηρείται από τους κόπτες μοναχούς του Λευκού Μοναστηριού στην Αίγυπτο, το παλαιότερο μοναστήρι στον χριστιανικό κόσμο, και από άλλα κοπτικά μοναστήρια σε άλλες χώρες. Ο κανόνας του Αγίου Βασιλείου είναι επίσης σε πλήρη ισχύ στα μοναστήρια του Αγίου Όρους στην Ελλάδα και σε όλο τον ανατολικό ορθόδοξο κόσμο. Το ίδιο ισχύει και για τον κανόνα του

Αγίου Βενέδικτου που τηρείται άμεσα από τους βενεδικτίνους σε όλο τον κόσμο και έμμεσα από τα πολλά καθολικά θρησκευτικά τάγματα των οποίων οι κανόνες διαμορφώθηκαν με βάση τον κανόνα του Αγίου Βενέδικτου.

Υπήρχαν διάφορα είδη μοναστηριών. Κάποια ήταν διαχωρισμένα με βάση το φύλο. Κάποια περιελάμβαναν άτομα και των δύο φύλων που ζούσαν σε ξεχωριστές εγκαταστάσεις αλλά συγκεντρώνονταν όλα μαζί τις ιδιαίτερες εορταστικές ημέρες. Άλλα περιελάμβαναν πτέρυγες για μοναχούς, μοναχές και για παντρεμένα μέλη. Ένα παράδειγμα του τελευταίου είδους είναι ο κελτικός χριστιανικός μοναχισμός, που επικρατούσε στην Ιρλανδία, την Ουαλία, τη Σκωτία και τη Βρετάνη μέχρι τη Σύνοδο του Κάσελ το 1172.

Ο Κανόνας του Αγίου Βενέδικτου μπορεί να συνοψιστεί στη φράση *Ora et labora* («Προσευχηθείτε και ασχοληθείτε με σωματική εργασία!»). Ο κανόνας απαιτεί από τα μέλη να δώσουν όρκους αγνότητας, υπακοής (στον ηγούμενο ή την ηγουμένη) και (προσωπικής) ένδειας. Καλύπτει όλες τις πλευρές της μοναστικής ζωής: την ένδυση, το φαγητό, τον ύπνο, την προσευχή και το τραγούδι, τη χειροτονία, τα γραφεία μέσα στο μοναστήρι (ηγούμενος/ηγουμένη, κοσμήτορας, αρχιμανδρίτης, υπεύθυνος προμηθειών κ.λπ.), τη διόρθωση λαθών και τον αφορισμό κ.λπ. Αυτοί οι κανόνες παρουσιάζουν μεγάλη ομοιότητα με τους βουδιστικούς μοναστικούς κανόνες. Δε δίνεται το ίδιο είδος όρκων απ' όλα τα χριστιανικά θρησκευτικά τάγματα ή τις οργανώσεις, όλα τους όμως δεσμεύονται από τους κανόνες για την προσευχή, τον διαλογισμό, τη νηστεία και τη συμπεριφορά. Στην Εταιρεία του Ιησού, που είναι ευρέως γνωστή ως οι Ιησουίτες, δίνουν τους τρεις όρκους για ένδεια, αγνότητα και υπακοή, καθώς και έναν τέταρτο όρκο: να πάνε οπουδήποτε στον κόσμο επιλέξει ο πάπας να τους στείλει.

Όσον αφορά το *ora* («Προσευχηθείτε!»), οι Βενεδικτίνοι μοναχοί και οι μοναχές απαιτείται να απαγγέλλουν ή να ψάλλουν τις καθημερινές ώρες προσευχής από το Προσευχητάριο (Όρθρος, Μεσονυκτικό, Τρίτη Ώρα, Έκτη Ώρα, Ενάτη Ώρα, Εσπερινός και Μέγα Απόδειπνο) σύμφωνα με τους Ψαλμούς 119:164: «Επτάκις της ημέρας σε αινώ, διά τας κρίσεις της δικαιοσύνης σου». Βλέπε Κανόνας του Αγίου Βενέδικτου, Κεφάλαιο 16, σελ. 31. Αυτές οι προσευχές συνοδεύονται από περιόδους διαλογισμού σχετικά με θέματα από τη Βίβλο και από πνευματικές γραφές. Οι μοναχοί και οι μοναχές αναμένεται επίσης να μη μελετούν μόνο τη Βίβλο αλλά και άλλες ανθρωπιστικές σπουδές και φιλοσοφία, μέσω των οποίων θα βελτιώσουν τη θεολογική τους γνώση και την ευσεβή τους ζωή. Αυτό το είδος μελέτης παρουσιάζει μεγάλη ομοιότητα με τον Βουδισμό.

Όσον αφορά το *labora* («Ασχοληθείτε με σωματική εργασία!»), οι μοναχοί και οι μοναχές συμμετέχουν σε σκληρές εργασίες τόσο σε σωματικό όσο και σε διανοητικό επίπεδο, ως

εξάσκηση που συμβάλλει στην πνευματική ζωή (Κανόνας, Κεφάλαιο 46). Πρώτη θέση καταλαμβάνει η αντιγραφή, η βιβλιοδεσία και η μετάδοση των κειμένων της Βίβλου, θεολογικών και φιλοσοφικών γραπτών τα οποία βοηθούν στην κατανόηση και την ερμηνεία της Βίβλου, και ο ίδιος ο Κανόνας. Ένας από τους χειρόγραφους κώδικες της Μετάφρασης των Εβδομήκοντα της Βίβλου, ο οποίος ονομάζεται *Σιναϊτικός Κώδικας* (χρονολογείται περίπου στο 350), δημιουργήθηκε σε ένα μοναστήρι στην Ανατολή, πιθανόν την Καισάρεια της αρχαίας Παλαιστίνης και φυλασσόταν στο ελληνικό μοναστήρι της Αγίας Αικατερίνης στο Όρος Σινά. Απ' όση γνωρίζουμε, σχεδόν όλοι οι κώδικες, οι μεταφράσεις και τα αντίτυπα της Βίβλου είχαν μοναστική προέλευση. Σήμερα, θρησκευτικά τάγματα διατηρούν αυστηρό έλεγχο σε όλες τις εκδόσεις που σχετίζονται με τους κανόνες τους, τη θεολογία τους και άλλες διδασκαλίες που αφορούν το τάγμα. Όλες οι επίσημες θρησκευτικές εκδόσεις πρέπει να αναγράφουν το εκκλησιαστικό *nihil obstat* («Δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο» στο γραπτό που πρόκειται να δημοσιευτεί) και *imprimatur* («Τυπωθήτω») το οποίο παραχωρείται επισήμως από τον ηγούμενο, την ηγουμένη ή άλλον επικεφαλής του θρησκευτικού τάγματος. Παρομοίως, όλες οι επίσημες θρησκευτικές εκδόσεις, ως τέτοιες, επιβλέπονται και ελέγχονται είτε από τον επίσκοπο μιας επισκοπής είτε από τη σύσκεψη των επισκόπων ή τον ρωμαιοκαθολικό πάπα στη Ρώμη ή τον οικουμενικό πατριάρχη της ανατολικής ορθοδοξίας στην Κωνσταντινούπολη. Ένα διάσημο μοναστικό πιεστήριο, που τυπώνει τις θρησκευτικές πραγματείες του τάγματος των Βενεδικτίνων σήμερα, είναι το Πιεστήριο του Αβαείου Σαιντ Μείνραντ, ένα θυγατρικό ίδρυμα του Αβαείου του Σαιντ Μείνραντ στο Σαιντ Μείνραντ της Ιντιάνα. Το Πιεστήριο του Σαιντ Μείνραντ, όπως και τα πιεστήρια άλλων θρησκευτικών ταγμάτων, απασχολεί μέλη του τάγματος, τα οποία δε λαμβάνουν καθόλου μισθό, και άτομα εκτός του μοναστηριού με ειδικές γνώσεις, τα οποία πληρώνονται σύμφωνα με τις επικρατούσες μισθολογικές κλίμακες.

Κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα, μοναστήρια για άνδρες και για γυναίκες ξόδεψαν ατελείωτες ώρες για τη δημιουργία εικονογραφημένων χειρογράφων της Βίβλου, τεράστιων κεντητών παραπετασμάτων που απεικονίζουν δραματικές βιβλικές σκηνές, σχεδίων για τα γλυπτά και παραθύρων βιτρό που κοσμούν αμέτρητους καθεδρικούς ναούς από τη Σικελία μέχρι την Αγγλία. Ως παραδείγματα, χρειάζεται μόνο να αναφέρω το Βιβλίο του Κελς, που τώρα φιλοξενείται στη συλλογή χειρογράφων του Τρίνιτι Κόλετζ στο Δουβλίνο, το Κεντητό Παραπέτασμα της Βίβλου, το οποίο απεικονίζει σκηνές τυπολογίας από την Παλαιά Διαθήκη που προεικονίζουν την Καινή Διαθήκη και φιλοξενείται στη Συλλογή Μπάρελ στη Γλασκώβη της Σκωτίας, και τον Καθεδρικό Ναό της Σαρτρ. Για τους αγράμματους κοινούς πολίτες της εποχής, αυτές οι εικόνες ήταν, όπως πολλοί ιστορικοί της θρησκευτικής τέχνης τις έχουν περιγράψει, η «Βίβλος σε Πέτρα, σε Περγαμνή και σε Χρωματιστό Γυαλί». Αυτό το είδος δραστηριότητας μοιάζει με «εργασία» με την κοσμική σημασία του όρου, αλλά για τον ευλαβή μοναχό ή μοναχή αυτό ήταν ιερό έργο, το οποίο αποτελούσε μέρος του *Opus Dei* ή του «Έργου

του Θεού», για να χρησιμοποιήσω τη φράση του Αγίου Βενέδικτου, στον ίδιο βαθμό με το ψάλισμο των προσευχών για κάθε ώρα της μέρας ή με την προσευχή και τον διαλογισμό.

Η μοναστική ζωή περιελάμβανε και εξακολουθεί να περιλαμβάνει τη φροντίδα χωραφιών, την εκτροφή διαφορετικών ποικιλιών ζώων, τη λειτουργία μύλων σε ρυάκια και ποτάμια προς όφελος του μοναστηριού και των γύρω πιστών αγροτών, την ανάπτυξη νέων ειδών αρότρων και αγροτικών μηχανημάτων, και τη δημιουργία αμφίων (φαιλόνια, στιχάρια κ.λπ.) και ιερών σκευών (δισκοπότηρα, δίσκοι, θυμιατά κ.λπ.) για θρησκευτικές τελετές, και τη δημιουργία θρησκευτικών αντικειμένων όπως εικόνες, ροζάρια και σταυρούς με τη μορφή του Χριστού επάνω τους. Αυτό το είδος εργασίας θεωρούνταν και θεωρείται αναπόσπαστο μέρος της πλήρους πνευματικής ζωής κάθε μοναχού ή μοναχής.

Όπως και με τους βουδιστικούς μοναστικούς κώδικες, ο *Κανόνας του Αγίου Βενέδικτου* περιλαμβάνει λεπτομερή βήματα για την πειθαρχία και τον αφορισμό ή για να επιτραπεί και πάλι η είσοδος στους μοναχούς και τις μοναχές που έσφαλαν και απομακρύνθηκαν από τους κανόνες του τάγματος. *Κανόνας του Αγίου Βενέδικτου*, Κεφάλαια 23-28, σελ. 36-39. Οι τιμωρίες περιλαμβάνουν το γονάτισμα με απλωμένα χέρια για μεγάλες χρονικές περιόδους, τη σιωπή, την ταπείνωση με αυτομαστίγωση ή με το να φοράει κάποιος κιλίκιο, τα απομονωμένα γεύματα, τη σωματική τιμωρία και, ως έσχατη λύση, την πλήρη αποπομπή, ενώ η φροντίδα της ψυχής του ατόμου που λοξοδρόμησε κατέχει την πιο σημαντική θέση, σύμφωνα με τις συμβουλές που υπάρχουν στην Καινή Διαθήκη. Αφορισμένο μέλος θεωρείται πως είναι κάποιος που αποποιείται τη σωτηρία και φλερτάρει με τις φωτιές της αιώνιας κόλασης. Τα μέλη που έχουν σχέσεις με ένα αφορισμένο μέλος χωρίς την καθοδήγηση του ηγούμενου ή της ηγουμένης είναι πιθανόν να λάβουν την ίδια τιμωρία. *Βιβλιογραφική παραπομπή: Αυτόθι*, Κεφάλαιο 26, σελ. 38. Η τιμωρία λαμβάνει χώρα κατά τη διάρκεια του «κεφαλαίου», που εκ παραδόσεως λαμβάνει χώρα στους χώρους συνεδριάσεων (κεφάλαια). Ονομάζονται «κεφάλαια», επειδή οι συνεδριάσεις που συγκαλούνταν για την επίβλεψη της τάξης στο μοναστήρι και τη ρύθμιση της συμπεριφοράς έπονταν της ανάγνωσης ενός κεφαλαίου από τον κανόνα του τάγματος. Κατά τη διάρκεια του κεφαλαίου, οι μοναχοί ή οι μοναχές κανονίζουν τις υποθέσεις της καθημερινής ζωής στο μοναστήρι, συμπεριλαμβανομένων των δημοσίων εξομολογήσεων των αμαρτιών και των παραβάσεων εναντία στον κανόνα. Τα αμαρτάνοντα μέλη συνήθως έρχονται αντιμέτωπα με ειδικές επιτροπές επίβλεψης από άλλους μοναχούς ή μοναχές που καθορίζουν τι είδους τιμωρία αρμόζει στο παράπτωμα.

Όπως και στον Βουδισμό, τα μέλη των χριστιανικών μοναστηριών και των θρησκευτικών ταγμάτων επιτρέπεται να αποχωρήσουν από το τάγμα με νόμιμους και αρμονικούς τρόπους. Καθώς οι ρωμαιοκαθολικοί μοναχοί και αδελφοί δίνουν επίσημους όρκους, και

όχι τακτικούς ή προσωρινούς όρκους, πρέπει πρώτα να λάβουν απαλλαγή (από τους όρκους τους) από το ίδιο το Βατικανό. Διατηρούν την καλή τους σχέση με την επίσημη εκκλησία, δεδομένου ότι τηρούν τις κατάλληλες διαδικασίες για να αποχωρήσουν, περιμένουν μέχρι να οριστικοποιηθεί η απαλλαγή σύμφωνα με τους εκκλησιαστικούς κανονισμούς και δεν ασκούν έντονη κριτική στη μητρική εκκλησία τους. Αν δεν καταφέρουν να εκπληρώσουν αυτούς τους κανόνες, υπόκεινται σε επίπληξη, απαγόρευση (αποκλεισμό από όλα τα θρησκευτικά μυστήρια όπως ο Γάμος, η Μετάνοια [Εξομολόγηση], η Θεία Ευχαριστία και το Χρίσμα) και/ή αφορισμό, πλήρη διαχωρισμό από την εκκλησία και την αδελφότητά της.

Β. Η ΘΑΛΑΣΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗ

Η Θαλάσσια Οργάνωση της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας δημιουργήθηκε ανάμεσα σε μια μικρή ομάδα Σαηεντολόγων που συνόδευε τον Ιδρυτή της Σαηεντολογίας, Λ. Ρον Χάμπαρντ (1911-1986), στα μεγάλα θαλάσσια ταξίδια του που ξεκίνησαν το 1967. Κατά τη διάρκεια αυτών των ταξιδιών ο Λ. Ρον Χάμπαρντ ξεκίνησε να αναπτύσσει τη διαδικασία του ώντιτινγκ για τα πνευματικά ανώτερα επίπεδα του Λειτουργικού Θήταν (ΟΤ). Αυτοί οι βαθιά αφοσιωμένοι Σαηεντολόγοι, που παρακολούθησαν από κοντά τη θρησκευτική εργασία του Λ. Ρον Χάμπαρντ, σχημάτισαν τη Θαλάσσια Οργάνωση δίνοντας όρκους υπηρεσίας για ένα δισεκατομμύριο χρόνια προκειμένου να δηλώσουν τη δέσμευσή τους στην Εκκλησία της Σαηεντολογίας και στην αποστολή της. Ο όρκος δισεκατομμυρίων χρόνων ενός μέλους της Θαλάσσιας Οργάνωσης προσομοιάζει σχεδόν ακριβώς με τον Όρκο της Άπειρης Ευσπλαχνίας που δίνει κάποιος ο οποίος αναλαμβάνει την ευθύνη να γίνει Μποντισάτβα στον Μαχαγιάνα Βουδισμό: «Ο Μποντισάτβα αποφασίζει: παίρνω πάνω μου το βάρος όλων των βασάνων... Εγώ πρέπει να διασώσω όλα αυτά τα όντα (που έχουν επίγνωση) από τον χείμαρρο της Σαμσάρα (κύκλο της επαναγέννησης που προκύπτει από την τέλεση κακών πράξεων)... Είμαι αποφασισμένος να συνεχίσω να υπάρχω σε κάθε κατάσταση συμφοράς για αναρίθμητους αιώνες· κι έτσι θα βοηθήσω όλα τα όντα προς την ελευθερία, σε όλες τις καταστάσεις συμφορών που μπορεί να βρεθούν σε οποιοδήποτε σύστημα στον κόσμο». Απόσπασμα από το βιβλίο που επιμελήθηκε ο Έντουαρντ Κονζ, *Buddhist Texts through the Ages (Βουδιστικά Κείμενα στο πέρασμα των Αιώνων)* (Νέα Υόρκη: Χάρπερ και Ρόου, 1954), σελ. 131. Αυτό το κείμενο είναι σύμφωνο με την πεποίθηση της Σαηεντολογίας, όχι μόνο από την άποψη της κοσμολογίας (πολλά σύμπαντα ή γαλαξίες), αλλά επίσης από την άποψη της διάρκειας του όρκου της Θαλάσσιας Οργάνωσης (αμέτρητοι αιώνες χρόνου), καθώς και τον υπέρτατο πνευματικό στόχο (ελευθερία).

Αυτό το πρότυπο στην ιστορία της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας προσομοιάζει με την ίδρυση του πρώτου μοναστικού σάγγκα γύρω από τον Γκαουτάμα Βούδα, με τους πρώτους μοναχούς που ακολούθησαν τον Άγιο Βενέδικτο και με την πρώτη κοινότητα Ιησουιτών που

σηματίστηκε γύρω από τον Άγιο Ιγνάτιο Λογιόλα (1491-1556). Τα θρησκευτικά τάγματα αναλαμβάνουν από μόνα τους να ακολουθούν τις διδαχές των θρησκειών τους με έναν υποδειγματικό τρόπο. Όπως δηλώνουν τα μέλη του τάγματος των Δομινικανών και των Φραγκισκανών, επιλέγουν το μονοπάτι που οδηγεί στην τελειότητα.

Τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης δεσμεύονται ολόψυχα και αιώνια στην εκπλήρωση του Πιστεύω της Σαηεντολογίας: να υποστηρίξουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένου του πνευματικού τους δικαιώματος για πνευματική υγεία και να δηλώσουν με σαφήνεια τη βασική καλοσύνη του ανθρώπινου γένους και τον πρωταρχικό στόχο της επιβίωσης, που είναι στενά συνδεδεμένος με τη σωτηρία του πνεύματος. Βλέπε *Το Πιστεύω της Σαηεντολογίας*. Το μονοπάτι προς την επιβίωση είναι, πρώτον, το κλήρινγκ (απαλλαγή) του πλανήτη από όλα τα έγγραμματα, εκείνες τις αρνητικές επιπτώσεις και τραύματα στις ζωές των ανθρώπων που πολεμούν εναντίον της επιβίωσης, και η ανύψωση όσο το δυνατόν περισσότερων ανθρώπων στο πλήρες πνευματικό τους δυναμικό, μια κατάσταση που οι Σαηεντολόγοι αποκαλούν Λειτουργικό Θήταν (ΟΤ), κάποιον που έχει κυριαρχία πάνω στην ύλη, την ενέργεια, τον χώρο και τον χρόνο.

Ο όρος «επιβίωση» στη θρησκεία της Σαηεντολογίας είναι η αντίστοιχη θεολογική ιδέα που συγκρίνεται με αυτό που οι βουδιστές ονομάζουν *μόκσα* ή «απελευθέρωση» και με αυτό που οι χριστιανοί ονομάζουν «σωτηρία» ή «λύτρωση». Για τους Σαηεντολόγους, η επιβίωση εξελίσσεται στα επίπεδα των Οκτώ Δυναμικών, τα οποία είναι: (1) η ώθηση προς την ύπαρξη ως άτομο, (2) η ώθηση για το σεξ και την οικογένεια, (3) η ώθηση προς την ύπαρξη σε ευρύτερες κοινωνικές ομάδες, (4) η ώθηση προς την ύπαρξη ως η ίδια η ανθρωπότητα και όχι μόνο ως μια ομάδα ή εθνικότητα, (5) η ώθηση προς την ύπαρξη ως μέρος του ζωικού βασιλείου και όχι απλώς ως ένα γένος ή είδος μέσα στη φύση, (6) η ώθηση προς την ύπαρξη ως φυσικό σύμπαν (ύλη, ενέργεια, χώρος και χρόνος), (7) η ώθηση προς την ύπαρξη ως πνεύμα, το οποίο οι Σαηεντολόγοι αποκαλούν Θήταν, και (8) η ώθηση προς την ύπαρξη ως το Άπειρο ή ο Θεός.

Οι Σαηεντολόγοι πιστεύουν ότι ο μόνος τρόπος που μπορεί να επιτευχθεί η επιβίωση και στα Οκτώ Δυναμικά είναι με το να απαλλαγούν από τα έγγραμματα οι άνθρωποι αυτού του πλανήτη, έτσι ώστε να μπορούν να γίνουν πλήρως Λειτουργικοί Θήταν στην υπηρεσία για τη διάσωση της ανθρωπότητας και του ίδιου του πλανήτη. Ο μόνος τρόπος για να συμβεί αυτό είναι με το να λάβουν εκπαίδευση και ώντινγκ όσο το δυνατόν περισσότεροι άνθρωποι. Μέσα στη Σαηεντολογία, η ομάδα που έχει αφιερωθεί πνευματικά «24 ώρες το 24ωρο και 7 ημέρες την εβδομάδα» για να διασφαλίσει ότι οι πιο σημαντικοί, ουσιώδεις θρησκευτικοί στόχοι και διαδικασίες της Σαηεντολογίας διατηρούνται, προστατεύονται, συνεχίζονται, εκδίδονται και διαδίδονται στον κόσμο μέσω αποστολών, είναι η Θαλάσσια Οργάνωση.

Η Θαλάσσια Οργάνωση έχει ρόλο ζωτικής σημασίας για την επιβίωση της Σαηεντολογίας ως παγκόσμια θρησκεία.

Επειδή η Θαλάσσια Οργάνωση παίζει έναν τόσο βασικό θεολογικό και εκκλησιαστικό ρόλο εντός της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας, τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης συμφωνούν με τον *Κώδικα του Μέλους της Θαλάσσιας Οργάνωσης*, ο οποίος περιέχει υποσχέσεις και δεσμεύσεις σε πλήρη συμφωνία με τα είδη των όρκων που δίνουν οι βουδιστές και χριστιανοί μοναχοί και μοναχές. Ο *Κώδικας του Μέλους της Θαλάσσιας Οργάνωσης*. Ένας όρκος είναι απλώς ένας ευσεβής τρόπος με τον οποίο δίνεις μια θρησκευτική υπόσχεση. Οι υποσχέσεις αυτές περιλαμβάνουν την προσπάθεια να κάνεις πραγματικότητα τα Οκτώ Δυναμικά για το μεγαλύτερο καλό και για τον μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων, να παρέχεις την εκπαίδευση και την τεχνολογία του ώντινγκ όσο το δυνατόν πιο ηθικά εντός της Σαηεντολογίας, να παρέχεις την κατάλληλη ηγεσία σε όλους τους άλλους Σαηεντολόγους με την ακριβή χρήση της τεχνολογίας της εκπαίδευσης και του ώντινγκ στη Διανοητική και τη Σαηεντολογία, να αποτελείς υπόδειγμα ως προς την εξυπηρέτηση προς τους άλλους, να επιδεικνύεις κατάλληλη συμπεριφορά και ένα υψηλό εργασιακό ήθος, να θεωρείς τα άλλα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης υπεύθυνα για τις πράξεις τους, και να προστατεύεις τη Θαλάσσια Οργάνωση από τις λανθασμένες επιθέσεις και να συνεχίζεις την πορεία σου, παρά τις όποιες δυσκολίες. Αυτό το επίπεδο δέσμευσης είναι χαρακτηριστικό των θρησκευτικών ταγμάτων σε όλη την ιστορία.

Σήμερα, τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης αριθμούνται σε πάνω από πέντε χιλιάδες (5.000+) σε όλο τον κόσμο. Λόγω της ειδικής τους αποστολής στη Σαηεντολογία, εποπτεύουν την εκπαίδευση και το ώντινγκ σε όλα τα επίπεδα και διαχειρίζονται άμεσα τα ανώτερα επίπεδα εκπαίδευσης και ώντινγκ. Τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης, λόγω του όρκου που έχουν δώσει να διατηρούν και να προάγουν την αυθεντική διδασκαλία του Ιδρυτή, Λ. Ρον Χάμπαρντ, κατέχουν τα πιο σημαντικά πόστα ηγεσίας και πόστα μελών του προσωπικού στους κύριους κλάδους της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας, συμπεριλαμβανομένου του Κέντρου Θρησκευτικής Τεχνολογίας (RTC) και της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας Διεθνώς (CSI).

Γ. ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

Τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης ζουν από κοινού μια κοινοτική ζωή. Κοιμούνται στα ίδια καταλύματα σε μικρές ομάδες ή ως έγγαμα ζευγάρια. Τρώνε μαζί. Μαζί λαμβάνουν εκπαίδευση και ώντινγκ, τα βασικά μυστήρια της Σαηεντολογίας, για την πρόοδο στη Γέφυρα προς την Πλήρη Ελευθερία. Μελετούν τα κείμενα της Σαηεντολογίας και τους

κανόνες της Θαλάσσιας Οργάνωσης μαζί. Διεξάγουν και παρακολουθούν τελετουργικούς εορτασμούς μαζί. Φοράνε κοινή στολή. Ψυχαγωγούνται επίσης μαζί ως ομάδα. Όλες αυτές οι θρησκευτικού τύπου δραστηριότητες στη Σαηεντολογία είναι παρόμοιες με αυτές των μελών θρησκευτικών ταγμάτων σε όλο τον κόσμο. Αυτή η πνευματική κοινοτική ζωή επιτρέπει στη Θαλάσσια Οργάνωση να εκπληρώσει την υψηλή θρησκευτική της αποστολή, τη διατήρηση και μετάδοση των διδασκαλιών του Λ. Ρον Χάμπαρντ και την προσεκτική και ακριβή διατήρηση και παράδοση της τεχνολογίας της εκπαίδευσης και του ώντινγκ.

Όπως είναι σαφές από την παράγραφο 3 παραπάνω, εγώ ο ίδιος έζησα τη μοναστική ζωή για έξι χρόνια. Τα κοινά καταλύματα, τα γεύματα, οι θρησκευτικές δραστηριότητες της Θαλάσσιας Οργάνωσης που παρατήρησα, τόσο στο Χόλιγουντ το 1998 όσο και στη Διεθνή Βάση της Σαηεντολογίας στο Γκίλμαν Χοτ Σπρινγκς το 2009, προσομοιάζουν ακριβώς με την εμπειρία μου ως φραγκισκανός μοναχός. Είχα γεύματα από κοινού με τους άλλους, μελετούσα τη Βίβλο, τον κανόνα του τάγματος και άλλες θεολογικές πραγματείες με τους άλλους μοναχούς την ίδια ώρα, έλεγα τις προσευχές από το Προσευχητάριο από κοινού και φορούσα το παραδοσιακό ράσο του τάγματος των φραγκισκανών. Αν μου επιτρέπεται αυτή η παρατήρηση, οι εγκαταστάσεις της Θαλάσσιας Οργάνωσης, ενώ δεν ήταν με κανέναν τρόπο πολυτελείς, ήταν σαφώς πιο άνετες από αυτές που βίωσα εγώ ως μοναχός.

Υπάρχει κι ένα άλλο πράγμα που έχει κοινό η Βάση της Σαηεντολογίας στο Γκίλμαν Χοτ Σπρινγκς με τα μοναστήρια στα οποία έζησα. Τα περισσότερα χριστιανικά μοναστήρια περιβάλλονταν παραδοσιακά από τείχη που εξυπηρετούσαν την απομόνωση του μοναστηριού. Ο σκοπός αυτών των τειχών ήταν να κρατήσουν τους παρείσακτους εκτός και να διατηρήσουν την ιερότητα της έγκλειστης θρησκευτικής ζωής εντός. Ενώ ήμουν στο μοναστήρι, χρειαζόμουν την άδεια του θρησκευτικού φύλακα για να προχωρήσω πέρα από τα τείχη και έπρεπε να αναφέρω την παρουσία μου όταν επέστρεφα. Κάθε σημαντική πτυχή της ζωής μου καθοριζόταν από τους κανόνες του τάγματος και τους κανονισμούς του συγκεκριμένου μοναστηριού στο οποίο βρισκόμουν, ακριβώς όπως περιγράφεται παραπάνω. Για κάποιον που είναι ξένος μπορεί να φαίνεται ότι έζησα σε ένα περιβάλλον που μοιάζει με «φυλακή», αλλά είχα επιλέξει αυτόν τον τρόπο ζωής για να αναζητήσω τη σωτηρία μου ως μοναχός και αποδέχθηκα αυτόβουλα τις συνθήκες. Δεν υπάρχει καμία αμφιβολία ότι υπήρχαν ψυχολογικοί και κοινωνικοί περιορισμοί για να παραμείνω εντός. Αλλά μπορούσα να φύγω, έστω κι αν αυτό θα σήμαινε (και όντως σήμαινε) ότι θα έπρεπε να βασιστώ στις δικές μου δυνάμεις με λιγοστούς πόρους. Επέλεξα να φύγω με έναν ομαλό και σύμφωνα με τους εκκλησιαστικούς κανόνες τρόπο, επομένως η αποχώρησή μου δεν ήταν τραυματική· αλλά επίσης θα μπορούσα να είχα «πηδήξει από τα τείχη», όπως έκαναν άλλοι. Κατά την περιήγησή μου στη Διεθνή Βάση στο Γκίλμαν Χοτ Σπρινγκς παρατήρησα ακριβώς το ίδιο είδος κατάστασης. Υπάρχουν πιέσεις στα άτομα για

να μη φύγουν, αλλά αν είναι αποφασισμένα γι' αυτό, μπορούν να φύγουν. Όπως ακριβώς κάποιοι ισχυρίζονται ότι οι μοναστικοί περιορισμοί υπό τους οποίους ζούσα έμοιαζαν με «φυλακή», έτσι άλλοι μπορεί να ισχυριστούν ότι οι κανόνες που περιβάλλουν τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης εμποδίζουν την ελευθερία τους. Αλλά τα μέλη μπορούν να φύγουν και κάποια μέλη έχουν φύγει από τη Θαλάσσια Οργάνωση με τον ίδιο τρόπο που τα μέλη των βουδιστικών και των καθολικών θρησκευτικών ταγμάτων μπορούν και έχουν φύγει από τα μοναστήρια τους.

Δ. GOLDEN ERA PRODUCTIONS

Η Golden Era Productions βρίσκεται στη Διεθνή Βάση ή Χρυσή Βάση, όπως την αποκαλούν οι Σαηεντολόγοι, στο Γκίλμαν Χοτ Σπρινγκς. Όπως ο Στρατός της Σωτηρίας χρησιμοποιεί τίτλους και εικόνες από τον στρατό ξηράς για να περιγράψει τη μάχη του με τα κοινωνικά και πνευματικά δεινά στην κοινωνία, έτσι η Σαηεντολογία χρησιμοποιεί ναυτική ορολογία για να συμφωνεί με την εμπειρία του Λ. Ρον Χάμπαρντ στη θάλασσα ως αξιωματικός του πολεμικού ναυτικού των ΗΠΑ και με την αντίληψή του για το πνευματικό ταξίδι ως μια πλεύση στον χώρο και τον χρόνο. Το κέντρο στο Γκίλμαν είναι συνεπώς μια «βάση». Στεγάζει τα γραφεία του Κέντρου Θρησκευτικής Τεχνολογίας και της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας Διεθνώς, συμπεριλαμβανομένης της Golden Era Productions.

Η Gold είναι αυτή τη στιγμή υπεύθυνη για τέσσερα είδη παραγωγής και διαφήμισης. Πρώτον, παράγει τα φιλμ, τις ηχογραφημένες διαλέξεις και τα DVD που χρησιμοποιούνται για τη θρησκευτική εκπαίδευση και το ώντινγκ και τη διάδοση της πίστης της Σαηεντολογίας. Δεύτερον, η Gold περιλαμβάνει εξελεγμένες εγκαταστάσεις για τη συντήρηση και την αποκατάσταση των βίντεο και των διαλέξεων του Λ. Ρον Χάμπαρντ, ο οποίος υπήρξε Ιδρυτής της Σαηεντολογίας και απόλυτη Πηγή όλης της διδασκαλίας της Σαηεντολογίας, για μελλοντική διανομή. Τρίτον, η Gold στεγάζει τις εγκαταστάσεις για τη μετάφραση και την αναπαραγωγή CD, DVD και διαλέξεων για το έργο των αποστολών της Σαηεντολογίας σε όλο τον κόσμο. Τέταρτον, η Gold παράγει άλλα διαφημιστικά υλικά και υλικά για τις υπηρεσίες προς το κοινό, προς χρήση από την Εκκλησία. Η Gold στεγάζει επίσης τις εγκαταστάσεις για την παραγωγή των Ηλεκτρόμετρων (ηλεκτρο-γαλβανόμετρων) για χρήση στην εκπαίδευση και στο ώντινγκ.

Όλοι οι Οργανισμοί, οι παραγωγές και οι δραστηριότητες στην Gold που περιγράφονται παραπάνω και τις οποίες παρατήρησα ο ίδιος είναι θρησκευτικής φύσης. Στην πραγματικότητα, είναι αξιοσημείωτα παρόμοιες με τους οργανισμούς, τις παραγωγές και τις δραστηριότητες στις οποίες έχω συμμετάσχει ή παρατήρησα όταν ήμουν μοναχός.

Το Κέντρο Θρησκευτικής Τεχνολογίας κατέχει όλα τα εμπορικά σήματα για τα θρησκευτικά γραπτά της Σαηεντολογίας, συμπεριλαμβανομένης της Διανοητικής. Η αποστολή του είναι να επιβλέπει την πιστή και αιώνια διατήρηση, μετάδοση και εφαρμογή όλης της θεωρίας και των πρακτικών της Σαηεντολογίας που περιέχονται στα γραπτά και τα ηχογραφημένα λόγια του Λ. Ρον Χάμπαρντ. Η Σαηεντολογία προσπαθεί να το κάνει αυτό όσο το δυνατόν πιο επακριβώς και επιμελώς γίνεται, αφού η Εκκλησία πιστεύει ότι η επιβίωση του σύμπαντος και στα Οκτώ Δυναμικά εξαρτάται σε ζωτικό βαθμό από τη σωστή και με ακρίβεια εφαρμογή της τεχνολογίας του ώντινγκ. Η αποστολή και λειτουργία του Κέντρου Θρησκευτικής Τεχνολογίας είναι ζωτικής σημασίας για την Εκκλησία της Σαηεντολογίας. Τα μέλη της Εκκλησίας πιστεύουν ειλικρινά ότι η πνευματικά υγιής λειτουργία όχι μόνο για τον εαυτό τους, αλλά και για όλα τα άλλα άτομα στον πλανήτη εξαρτάται από αυτή τη σχολαστική συντήρηση και εφαρμογή της τεχνολογίας της εκπαίδευσης και του ώντινγκ της Σαηεντολογίας. Ως προς αυτή τη λειτουργία, το Κέντρο Θρησκευτικής Τεχνολογίας προσομοιάζει ακριβώς με τη λειτουργία του Εκκλησιάσματος για το Δόγμα της Πίστης στον ρωμαιοκαθολικισμό. Ο σκοπός αυτού του εκκλησιάσματος είναι να επιβλέπει τις επίσημες εκδόσεις και τις διδασκαλίες της Καθολικής Εκκλησίας και να διορθώνει και να πειθαρχεί αυτούς που θεωρεί ως αιρετικούς ή αυτούς των οποίων η διδασκαλία είναι ανακριβής θεωρία.

Οι δραστηριότητες του Κέντρου Θρησκευτικής Τεχνολογίας έχουν σκοπό να εγγυηθούν ότι όλες οι μορφές του ώντινγκ παραδίδονται σωστά και ότι τα στάνταρ της θρησκευτικής τεχνολογίας, όπως ορίζονται από τον Ιδρυτή Λ. Ρον Χάμπαρντ, τηρούνται πιστά, εξασφαλίζοντας ότι η θεωρία και η πρακτική της θρησκείας διατηρείται με ορθόδοξο τρόπο. Το Κέντρο Θρησκευτικής Τεχνολογίας, ως προς την εκπλήρωση αυτών των λειτουργιών, προσομοιάζει σχεδόν ακριβώς με το ρωμαιοκαθολικό Εκκλησίασμα για το Δόγμα της Πίστης, το οποίο καθοδηγούσε ο πάπας Βενέδικτος XVI, πριν την άνοδό του στο αξίωμα του πάπα. Το θρησκευτικό αυτό γραφείο διεξάγει εξετάσεις, τεστ και δοκιμές στα θρησκευτικά κείμενα και στις πρακτικές των Καθολικών θρησκευόμενων ανθρώπων, των θεολόγων και των πιστών, για να βεβαιωθεί ότι αυτά τα γραπτά και οι πρακτικές συμφωνούν με τις γραφές (τη Βίβλο) και με την παράδοση της εκκλησίας, συμπεριλαμβανομένων των πιστεύω, των επιτροπών και των παπικών διαταγμάτων. Αυτό αποτελεί μια μορφή «ελέγχου ασφαλείας» σχεδόν ίδια με την πρακτική της Σαηεντολογίας. Ούτε στον ρωμαιοκαθολικισμό ούτε στη Σαηεντολογία πιστεύουν ότι αυτό το είδος εποπτείας είναι «αστυνόμηση» ή «έρευνα» με το κοσμικό ή πολιτικό νόημα αυτών των όρων. Αντίθετα, θεωρούν ότι είναι το κύριο μέσο διατήρησης της ορθής χρήσης της θεωρίας τους και της συμφωνίας των πρακτικών τους με αυτή τη θεωρία. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι όλες οι θρησκείες του κόσμου έχουν το δικαίωμα να διαφυλάσσουν τη θεωρία και τις πρακτικές τους και να τα διατηρούν σε ένα ορθό στάνταρ.

Αυτή η ακρίβεια τόσο στη Σαηεντολογία όσο και στον ρωμαιοκαθολικισμό –που συχνά φαντάζει «εμμονική» στον εχθρικό ή αδιάφορο παρατηρητή– είναι κοινή στις περισσότερες οργανωμένες θρησκείες του κόσμου. Ο λατινικός όρος *sacer* σημαίνει ότι κάτι είναι «άγιο» και «επικίνδυνο» ταυτόχρονα. Για παράδειγμα, οι αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι αν δε διεξάγεις τα επικήδεια τελετουργικά με ακρίβεια στη σωστή σειρά, λέγοντας τις προσευχές ακριβώς όπως έχουν μεταβιβαστεί από τους προγόνους και προσφέροντας με ακρίβεια τις σωστές θυσίες με τον σωστό τρόπο και τη σωστή ακολουθία, θα προκύψει σοβαρός κίνδυνος να μην περάσει η ψυχή του εκλιπόντος απέναντι στις Νήσους των Μακάρων, αλλά να περιπλανιέται σ' αυτή τη γη αιώνια, στοιχειώνοντας ή ακόμα και βλάπτοντας τους ζωντανούς. Η ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δημοσιεύει αυτό που ονομάζεται *Το Ρωμαϊκό Τελετουργικό*, το οποίο περιλαμβάνει ακριβείς λεπτομέρειες για το πώς πρέπει να διεξάγονται οι ιεροτελεστίες και οι τελετές. Εάν κάποιος δεν καταφέρει να ακολουθήσει με ακρίβεια τη φόρμουλα για ένα τελετουργικό –για παράδειγμα, το να βαφτίσει κάποιον με νερό που ρέει ενώ προφέρει τα ακριβή λόγια «Σε βαπτίζω στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος»– αυτό μπορεί να καταστήσει την ιεροτελεστία παντελώς άκυρη και αναποτελεσματική. Το ίδιο κριτήριο ισχύει για το πώς η Σαηεντολογία και τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης σκέφτονται και δρουν σε σχέση με την τεχνολογία τους για την εκπαίδευση και το ώντινγκ. Πρέπει να δημοσιεύεται και να εφαρμόζεται με έναν εντελώς ακριβή τρόπο. Διαφορετικά, η απαλλαγή ενός ατόμου από ένα έγγραμμο ή η συνέχεια στο επόμενο επίπεδο του ώντινγκ στη Γέφυρα, είναι αναποτελεσματική και άκυρη.

Ε. ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΥΛΙΚΑ ΤΗΣ ΣΑΗΕΝΤΟΛΟΓΙΑΣ

Η ίδια αρχή για τη φροντίδα και την ακρίβεια ισχύει και για τις παραγωγές βίντεο και ήχου. Κατά τη διάρκεια της ζωής του, ο Λ. Ρον Χάμπαρντ ξεκίνησε τα πρότζεκτ βίντεο και ήχου για την προώθηση και την παράδοση της κατάλληλης τεχνολογίας για τη Διανοητική και τη Σαηεντολογία. Σήμερα, η Golden Era Productions απλώς εκπληρώνει την αποστολή που της ανατέθηκε από τον Ιδρυτή της Εκκλησίας. Τα στούντιο, ο εξοπλισμός και οι εγκαταστάσεις στην Gold εξυπηρετούν τον αρχικό σκοπό και την αποστολή του Ιδρυτή.

ΣΤ. ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΜΕΤΡΟ

Η ίδια αρχή ισχύει και για την παραγωγή των Ηλεκτρόμετρων στην Gold. Ένας αδιάφορος ξένος εκλαμβάνει το Ηλεκτρόμετρο ως ηλεκτρο-γαλβανόμετρο για την εξέταση των ηλεκτρικών αντιδράσεων στις παλάμες. Για έναν Σαηεντολόγο, το Ηλεκτρόμετρο είναι αυτό που οι θρησκείες ανά τον κόσμο ονομάζουν όργανο τέλεσης μυστηρίου. Στη Σαηεντολογία, η εκπαίδευση και το ώντινγκ είναι τα πιο σημαντικά μυστήρια. Τα αντικείμενα που χρησιμοποιούνται για την

παροχή εκπαίδευσης και ώντινγκ –και ειδικότερα το Ηλεκτρόμετρο– αποτελούν όργανα τέλεσης μυστηρίου. Το Ηλεκτρόμετρο μπορεί να παραλληλιστεί με τα ιερά σκεύη και άμφια που χρησιμοποιούνται στον Ρωμαιοκαθολικισμό (φαιλόνια, δισκοπότηρα, αρτοφόρια, δίσκοι, λιβανιστήρια κ.λπ.) ή στον Βουδισμό (θυμιατά, χειροκύμβαλα, μάνταλα, αδαμάντινα σκήπτρα Βάτζρα κ.λπ.). Στη Σαηεντολογία, η χρήση του Ηλεκτρόμετρου είναι απαραίτητη για να διασφαλιστεί ότι η τεχνολογία έχει παραδοθεί με απόλυτη ακρίβεια, όπως ο Λ. Ρον Χάμπαρντ καθόρισε στα γραπτά και στις επιστολές του.

Για τον σκεπτικιστή, ο καθαγιασμένος άρτος και οίνος στη ρωμαιοκαθολική Θεία Ευχαριστία είναι απλώς χημικό κρασί και ψωμί πάνω από το οποίο κάποιος είπε προσευχές. Για τον αφοσιωμένο ρωμαιοκαθολικό μεταλαμβάνοντα και τον μεταλαμβάνοντα της ανατολικής ορθοδοξίας, εκείνο το ψωμί και το κρασί είναι το Σώμα και το Αίμα του Σωτήρα τους. Για τον σκεπτικιστή, το Ηλεκτρόμετρο μετράει τα ηλεκτρικά φορτία που εκπέμπονται από τον ιδρώτα στις παλάμες των χεριών. Για τον αφοσιωμένο Σαηεντολόγο, το Ηλεκτρόμετρο υποδεικνύει πνευματικές καταστάσεις της ψυχής – είτε εάν ένα έγγραμμο ή κάποιο άλλο εμπόδιο παραμένει, είτε εάν το άτομο μπορεί να προχωρήσει προς το επόμενο πνευματικό επίπεδο στη Γέφυρα προς την Ελευθερία.

III.

Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΓΚΡΙΣΙΜΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ ΕΜΠΕΙΡΙΩΝ

Όπως σημειώθηκε παραπάνω, πολλές θρησκευτικές παραδόσεις έχουν καταφύγει σε πνευματικές τιμωρίες, προκειμένου να διδάξουν στα μέλη τα υψηλότερα στάδια της πνευματικής ζωής ή για να διορθώσουν τους σφάλοντες πιστούς. Εκείνες οι τιμωρίες ιστορικά έχουν συμπεριλάβει διαδικασίες όπως εκκλησιαστικές έρευνες, επίσημες προειδοποιήσεις, δικαστικές αποφάσεις, αυτοτιμωρία (προσευχή, νηστεία, σιωπή, απομόνωση, σωματική εργασία κ.λπ.), αναστολή, απολύσεις και, ως έσχατη λύση, την αποπομπή και τον αφορισμό. Όπως οι περισσότερες άλλες θρησκείες, η Εκκλησία της Σαηεντολογίας περιλαμβάνει διαδικασίες για τον χειρισμό των μελών που έχουν σφάλει. Οι διαδικασίες περιέχονται στις διάφορες Επιστολές Πολιτικής και Εντολές του Φλαγκ που εκδόθηκαν από τον Λ. Ρον Χάμπαρντ.

Ως λόγιος των θρησκειών σε όλο τον κόσμο μπορώ να επιβεβαιώσω ότι οι μέθοδοι πειθαρχίας στη Θαλάσσια Οργάνωση είναι τυπικές και συνηθισμένες θρησκευτικές πρακτικές. Μπορώ επίσης να επιβεβαιώσω ότι εγώ ο ίδιος βίωσα πολλές παρόμοιες μεθόδους πειθαρχίας όταν ήμουν μέλος του Τάγματος των Μινωριτών Αδελφών (Φραγκισκανών) από το 1958 έως το 1964. Οι βασικές μορφές πειθαρχίας αξίζουν ειδικό σχολιασμό.

Οι επικοινωνίες των μελών της Θαλάσσιας Οργάνωσης με την εξωτερική κοινωνία είναι πολύ πιο εκτεταμένες από εκείνες που επιτρέπονται σύμφωνα με τους κανόνες της απομονωμένης ζωής που ασκείται από πολλά χριστιανικά θρησκευτικά τάγματα και από βουδιστές μοναχούς στην Ιαπωνία και αλλού. Οι Ανυπόδητοι Καρμελίτες, για παράδειγμα, απαγορεύεται να έχουν οποιαδήποτε επαφή με τον έξω κόσμο αφότου εισέλθουν αυτόβουλα στο τάγμα. Όταν ήμουν δόκιμος μοναχός (τον πρώτο χρόνο της εισαγωγής) στο Τάγμα των Μινόριτών Αδελφών είχα ελάχιστη επαφή με τον έξω κόσμο και αυτό μόνο με ρητή άδεια από τον δάσκαλο των δοκίμων. Μερικές φορές, όταν τα μέλη θρησκευτικών ταγμάτων πηγαίνουν σε πνευματικά ησυχαστήρια, είναι αποκλεισμένα από την εγκόσμια επαφή. Θρησκευτικά τάγματα από μοναχές, όπως οι Φτωχές Κλάρες, περιορίζουν αυστηρά την πρόσβαση στο μέλος του τάγματος, ακόμα και από τα μέλη της οικογένειας, στα οποία επιτρέπονται οι επισκέψεις μόνο τρεις ή τέσσερις φορές τον χρόνο και των οποίων οι επισκέψεις περιορίζονται σε δύο ώρες το πολύ. Οι έγκλειστες μοναχές δεν μπορούν να έχουν άμεση σωματική επαφή με τα μέλη της οικογένειάς τους και πρέπει να μιλάνε μαζί τους μέσω παραπετασμάτων τα οποία αποκρύπτουν τη μορφή τους. Επιπλέον, τα καθολικά μέλη των θρησκευτικών ταγμάτων και του κλήρου τα οποία σφάλλουν, συμπεριλαμβανομένων κι εκείνων που πέφτουν θύματα του αλκοόλ και των ναρκωτικών, στέλνονται στην απομόνωση προς *αποκατάσταση*, μέχρι τη στιγμή που θα θεραπευθούν και θα μπορούν να συνεχίσουν τα καθήκοντά τους. Ο βαθμός στον οποίο τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης υφίστανται περιορισμένη απομόνωση από τον κόσμο, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αποκατάστασης, συμφωνεί με τη γενική θρησκευτική πρακτική σε όλο τον κόσμο.

Οι κανόνες όλων των χριστιανικών θρησκευτικών ταγμάτων, απαιτούν από τους μοναχούς, τους αδελφούς και τις μοναχές να δίνουν όρκους υπακοής, και η πνευματική στάση ταπεινοφροσύνης κατέχει κεντρική θέση στον όρκο αυτόν. Προκειμένου να εξασκήσουν την ταπεινοφροσύνη, τα μέλη των θρησκευτικών ταγμάτων συχνά απαιτείται να εκτελούν ταπεινές εργασίες και σωματική εργασία που θα φαινόταν ταπεινωτική και εξευτελιστική στους ξένους. Ως Φραγκισκανός μοναχός που ήμουν σε εκπαίδευση για να γίνω ιερέας, καθάρισα αποχωρητήρια, καθάρισα πατάτες, ξεχορτάριασα τον κήπο, ξερίζωσα ζιζάνια από τις σχισμές στο πεζοδρόμιο, έπλυνα και δίπλωσα ρούχα, και σκούπισα διαδρόμους. Μπορεί κανείς να βρει παραινέσεις για ταπεινοφροσύνη στον Κανόνα του Αγίου Βενέδικτου, στο Κεφάλαιο 7. Το πνευματικό σύνθημα των Βενεδικτίνων είναι *Ora et labora* («Προσευχηθείτε και ασχοληθείτε με σωματική εργασία!») κι αυτό περιλαμβάνει τις πιο ταπεινές εργασίες, εξίσου για τους κατώτερους των δοκίμων όσο και για τους πιο δοξασμένους από τους ηγουμένους. Στα γιαπωνέζικα Ζεν βουδιστικά μοναστήρια, οι πνευματικοί δάσκαλοι εκείνων που αγωνίζονται για το *σατόρι* (φώτιση) συχνά ζητούν απ' αυτούς να εκτελέσουν επαναληπτικά εργασίες που φαινομενικά δεν έχουν καθόλου νόημα, όπως το να σκουπίζουν ένα πεντακάθαρο πάτωμα ξανά και ξανά. Το γεγονός ότι μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης, που δίνουν όρκους υπηρεσίας για

ένα δισεκατομμύριο χρόνια, μπορεί να απαιτηθεί να κάνουν σωματική εργασία και ταπεινές, ακόμα και εξευτελιστικές εργασίες, ιδιαίτερα ως μέρος μιας περιόδου αποκατάστασης ή πειθαρχίας, είναι αναμενόμενο για οποιονδήποτε μελετητή των θρησκειών.

Αυτοί που διάγουν μοναστική ζωή, όπως οι Κιστερκιανοί και οι Τραπιστές, συχνά κάνουν αργά το βράδυ ολονυχτίες και κοιμούνται πολύ λίγο, τρεις ή τέσσερις ώρες το βράδυ. Κατά τη διάρκεια αυτών των ολονυχτιών, οι μοναχοί τελούν τελετουργικό ψάλλισμο και σιωπηλό διαλογισμό. Ζούσα μ' αυτόν τον τρόπο για έξι χρόνια ως μοναχός. Κατά τη διάρκεια του έτους που ήμουν δόκιμος, σηκώνομουν το βράδυ στις 12:30 π.μ., έψαλλα ψαλμούς για μία ώρα, έκανα διαλογισμό για άλλη μία ώρα, επέστρεφα στο κρεβάτι και σηκώνομουν για προσευχή και πάλι στις 7:30 π.μ. για να ψάλλω και πάλι και για την πρωινή Λειτουργία. Είναι καθιερωμένη πρακτική για τους Τραπιστές να σηκώνονται στις 3:15 π.μ. για κοινή προσευχή και διαλογισμό. Πολλοί μοναχοί και μοναχές αναλαμβάνουν ακόμη και οδυνηρές τιμωρίες, όπως το μαστίγωμα του σώματος τις Παρασκευές, προς τιμήν του μαστιγώματος του Ιησού πριν τη σταύρωσή του. Οι ανατολίτες γιόγκι φτάνουν ακόμη και στον βαθμό να τρυπήσουν το σώμα με καρφιά για να επιδείξουν την κυριαρχία του πνεύματος πάνω στην ύλη. Πέρα από αυτές τις πνευματικές τιμωρίες, οι πρακτικές της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας χωριούν συγκριτικά με τις άλλες θρησκείες.

Μέλη από διάφορα θρησκευτικά τάγματα είναι συχνά «κλειδωμένα» τη νύχτα και κάτω από «στενή παρακολούθηση», χωρίς να είναι «φυλακισμένα». Τα μοναστήρια για μοναχούς και μοναχές στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε όλο τον κόσμο είναι κλειδωμένα το βράδυ. Οι απομονωμένες περιοχές των μοναστηριών των Ανυπόδητων Καρμελιτών και των Φτωχών Κλαρών είναι ακόμη και σφραγισμένες από δεύτερες πύλες και φράγματα. Όταν οι δόκιμοι βρίσκονται σε εκπαίδευση και όταν οι σφάλλοντες μοναχοί και μοναχές τίθενται υπό περιορισμό, βρίσκονται υπό στενή εποπτεία, υπό συνεχή παρακολούθηση, ακόμα και περιορισμό σε ορισμένα μέρη του ίδιου του μοναστηριού. Έχω βιώσει από πρώτο χέρι τον περιορισμό και την παρακολούθηση. Ο στόχος του περιορισμού είναι να αποκόψει το θρησκευόμενο άτομο από τους περισπασμούς του κόσμου, έτσι ώστε να μπορέσει να επιτύχει την πνευματική φώτιση ή να αναμορφωθεί από τον τρόπο με τον οποίο έσφαλε.

Όπως σημειώθηκε παραπάνω, η Σαηεντολογία δεν είναι η μόνη που επιδιώκει να αφορίζει τα μέλη που είναι απρόθυμα να υποστούν τις εξετάσεις, και τις εκκλησιαστικές δίκες και διαδικασίες, και την πειθαρχία για να ανακτήσουν πλήρη θέση ως μέλη της Εκκλησίας. Η ρωμαιοκαθολική εκκλησία έχει ένα παρόμοιο σύνολο διαδικασιών για σχισματικά, αιρετικά ή με άλλον τρόπο αποκλίνοντα μέλη, οι οποίες έχουν κωδικοποιηθεί στον Κώδικα του Εκκλησιαστικού Δικαίου. Πολλές εκκλησίες του Μπρέθρεν Πιετισμού όπως οι Άμις

και το Παλιό Τάγμα των Μενονιτών ασκούν μια μορφή εκκλησιαστικού αφορισμού που ονομάζεται «αποβολή» ή «εξοστρακισμός». Οι αφορισμένοι αποκόπτονται πλήρως από την κοινότητα των πιστών και δεν επιτρέπεται στα μέλη ούτε καν να έχουν επαγγελματικές συναλλαγές με τα άτομα που έχουν αποβληθεί. Επιπλέον, μια σύζυγος απαγορεύεται να συζεί με έναν αφορισμένο σύντροφο.

Στη Σαηεντολογία, τα μέλη της Θαλάσσιας Οργάνωσης, λόγω της μεγαλύτερης τους δέσμευσης στους σκοπούς και τους στόχους της θρησκείας, ιστορικά αναμένονταν να ζήσουν μια ζωή πιο εγκρατή από τα συνήθη μέλη. Κάποια χριστιανικά θρησκευτικά τάγματα, ευρέως γνωστά ως «μοναχοί», όπως οι Βενεδικτινοί και οι Κιστερκιανοί, δίνουν όρκους προσωπικής ένδειας, ενώ το μοναστήρι μπορεί να κατέχει κτίρια για προσευχή, μελέτη και λατρεία και εκτάσεις για όργωμα. Άλλα θρησκευτικά τάγματα, ευρέως γνωστά ως «αδελφοί», όπως οι Φραγκισκανοί και οι Δομινικανοί, δίνουν όρκους απόλυτης ένδειας, δηλαδή, δεν τους επιτρέπεται να κατέχουν τίποτα ως άτομα ή ως ομάδα, καθ' ομοίωση του Ιησού, ο οποίος δεν κατείχε τίποτα. Οι αδελφοί έχουν μόνο τη χρήση της ιδιοκτησίας· ο πραγματικός ιδιοκτήτης είναι ο πάπας. Ένας Τραπιστής μοναχός ζει σε ένα άδειο κελί, κοιμάται σε ένα αχυρένιο στρώμα με γυμνά σανίδια από κάτω και κατέχει δύο ράσα και ένα σετ ρούχων εργασίας. Όταν ήμουν μοναχός έκανα πολλές χρήσιμες εργασίες, συμπεριλαμβανομένης της διδασκαλίας φιλοσοφίας, της εργασίας ως βιβλιοθηκάριος, της διαχείρισης ενός τυπογραφείου και της αγοράς πραγμάτων απ' έξω για τη μονή. Γι' αυτές τις εργασίες δεν έλαβα κανέναν απολύτως μισθό πέρα από τη διαμονή και τη σίτιση και το ράσο που φόραγα. Δεν είχα χρήματα για να πηγαίνω σινεμά, να ψωνίζω προσωπικά πράγματα απ' έξω ή να τρώω έξω περιστασιακά. Όταν έφυγα από το μοναστήρι μετά από έξι χρόνια, μου δόθηκε το ποσό των 500 δολαρίων, ένα αεροπορικό εισιτήριο και ένα κοστούμι. Σε σύγκριση με τις πρακτικές πολλών άλλων θρησκευτικών ταγμάτων, ο τρόπος ζωής και οι χρηματικές συμφωνίες στην Εκκλησία της Σαηεντολογίας είναι, αν μη τι άλλο, γενναιόδωρες.

Το γεγονός της σύγκρουσης μεταξύ των νεοφώτιστων και των οικογενειών τους, ακόμη και μεταξύ των συζύγων με τους οποίους έχουν ήδη ενώσει τον βίο τους οι νεοφώτιστοι είναι τόσο παλιό όσο και η ίδια η θρησκεία. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε: «Διότι ήλθα να χωρίσω τον ασεβή υιόν εναντίον του πιστού πατρός του και την ασεβή θυγατέρα εναντίον της μητρός της» (Ματθαίος 10:35), και «Εκείνος που αγαπά τον πατέρα ή την μητέρα του παραπάνω από εμέ, δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός μου. Και εκείνος που αγαπά τον υιόν του ή την κόρην του παραπάνω από εμέ, δεν είναι άξιος να λέγεται οπαδός μου» (Ματθαίος 10:37). Το κόστος για να βρεθεί κάποιος στη θέση της μαθητείας στη θρησκεία μπορεί να είναι πολύ υψηλό. Και ο Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης και ο Άγιος Θωμάς ο Ακινάτης, δύο από τις πιο σημαντικές μορφές και άγιοι στον Καθολικισμό, απήχθησαν από τις οικογένειές τους, οι

οποίες προσπάθησαν να τους αναγκάσουν να εγκαταλείψουν τον τρόπο ζωής τους στα αντίστοιχα επαιτικά («ζητιάνικα») τάγματα. Ο διαχωρισμός από την οικογένεια είναι μια συνήθης πρακτική στη μοναστική ζωή και για τους άνδρες και τις γυναίκες. Οι Τραπιστές, οι Καρμελίτες και οι Κιστερκιανοί μερικές φορές αποκόπτουν όλους τους δεσμούς με τον έξω κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των τηλεφωνημάτων, της αλληλογραφίας και των επισκέψεων. Οι ερημίτες στο Άγιο Όρος στην Ελλάδα ζουν σε πλήρη απομόνωση και συχνά δεν έχουν καν σχέσεις με τους άλλους μοναχούς και ερημίτες. Όταν ήμουν Φραγκισκανός κατά τη διάρκεια του έτους που ήμουν δόκιμος, δεν μπορούσα να μιλήσω με κανέναν εκτός των τειχών της μονής χωρίς ρητή άδεια, μπορούσα να λάβω ένα γράμμα τον μήνα από τους γονείς μου μόνο, η αλληλογραφία μου υπόκειτο σε προσεκτική ανάγνωση από τον δάσκαλο των δοκίμων και δεν μου επιτράπηκε να παραστώ στην κηδεία του παππού μου. Στην Α' Επιστολή προς Κορινθίους 7:15, ο Απόστολος Παύλος προτείνει να επιτρέπεται σε μια γυναίκα που έχει αλλάξει πίστη να πάρει διαζύγιο και να ξαναπαντρευτεί κάποιον από τη νέα της πίστη, αν ο πρώτος σύζυγός της παραμένει εχθρικός στην πίστη. Όπως αναφέρθηκε παραπάνω στην παράγραφο 28, ο Κανόνας του Αγίου Βενέδικτου απειλεί με αφορισμό κάθε αδελφό που συνδέεται με κάποιον αφορισμένο μοναχό χωρίς την έγκριση του ηγούμενου, από φόβο μήπως μια τέτοια επαφή μολύνει την πνευματική ζωή του αδελφού. Το Παλιό Τάγμα των Μενονιτών και των Άμις απαιτούν ο ένας σύζυγος να διώχνει τον άλλο, αν ο τελευταίος έχει αφοριστεί. Ο Σιντάρτα Γκαουτάμα (περίπου 563-483 π.Χ.), γνωστός ως Βούδας, αισθάνθηκε υποχρεωμένος να εγκαταλείψει πατέρα και μητέρα, γυναίκα και παιδιά, και θρόνο και κυριαρχία, προκειμένου να ακολουθήσει το μονοπάτι της φώτισης ως ασκητής. Η ιστορία σχεδόν κάθε μεγάλης μεταστροφής στη θρησκευτική ιστορία περιέχει το θέμα του διαχωρισμού από έναν προγενέστερο τρόπο ζωής και από τους δεσμούς με τα εγκόσμια πράγματα, συμπεριλαμβανομένης και της οικογένειας, τα οποία μπορεί να επιβραδύνουν ή να παρεμποδίσουν την πνευματική πρόοδο. Αντιθέτως, η επαφή των μελών της Θαλάσσιας Οργάνωσης με τον έξω κόσμο είναι μέτρια προς άφθονη.

IV. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το θέμα που τίγεται παραπάνω θα πρέπει να καταστήσει ένα πράγμα σαφές: η κοινοτική ζωή και οι δραστηριότητες της Θαλάσσιας Οργάνωσης εντός της Εκκλησίας της Σαηεντολογίας συμφωνούν πλήρως με την κοινοτική ζωή και τις δραστηριότητες των παραδοσιακών θρησκευτικών ταγμάτων, στην Ανατολή και τη Δύση, στο παρελθόν και στο παρόν. Όπως στον Βουδισμό και τον Χριστιανισμό, το θρησκευτικό τάγμα της Θαλάσσιας Οργάνωσης, με υποδειγματικό τρόπο, φροντίζει για τη διατήρηση και την ευρεία διάδοση των διδασκαλιών και της τεχνολογίας που ανακάλυψε ο Λ. Ρον Χάμπαρντ. Ο στόχος της Θαλάσσιας Οργάνωσης είναι η πνευματική επιβίωση όχι μόνο για τα μέλη της και τα μέλη της Εκκλησίας της

Σαηεντολογίας, αλλά επίσης και για την ανθρωπότητα και το ίδιο το σύμπαν. Ως προς αυτό, η Θαλάσσια Οργάνωση μοιάζει με τα θρησκευτικά τάγματα των μεγαλύτερων θρησκειών του κόσμου.

Αν μπορεί να μου επιτραπεί μια προσωπική παρατήρηση, θα ήθελα να σχολιάσω ότι η επίσκεψή μου στα καταλύματα, την κοινοτική ζωή και τις δραστηριότητες της Θαλάσσιας Οργάνωσης στο Λος Άντζελες και στο Γκίλμαν Χοτ Σπρινγκς, επανειλημμένα μου θύμιζε την εποχή που ήμουν στο μοναστήρι των Φραγκισκανών. Μελετούσα, προσευχόμουν και διαλογιζόμουν με την ίδια ένταση όπως παρατήρησα ότι οι Σαηεντολόγοι μελετούσαν, δούλευαν και έκαναν ώντινγκ. Ζούσα σε παρόμοιους χώρους και εργαζόμουν σε παρόμοιες εγκαταστάσεις, δούλευα στη βιβλιοδεσία βιβλίων του μοναστηριού, δένοντας νέες εκδόσεις της Βίβλου και ξαναδένοντας παλιές εκδόσεις της Βίβλου και θεολογικών πραγματειών. Παρήγαγα ιερές κάρτες και εκδόσεις για να διαφημίσω το έργο του μοναστηριού. Υπήρχε μία διαφορά: η Σαηεντολογία και η Θαλάσσια Οργάνωση επωφελούνται από τις πιο πρόσφατες μορφές τεχνολογίας για την εκπλήρωση της θρησκευτικής τους αποστολής. Ξεχνάμε ότι όταν τα μοναστήρια πρωτοεμφανίστηκαν, έκαναν το ίδιο πράγμα. Η Εκκλησία της Σαηεντολογίας για να επωφεληθεί από αυτή την προηγμένη τεχνολογία, απλώς ακολουθεί το πρότυπο που έθεσε ο ίδιος ο Λ. Ρον Χάμπαρντ.

FRANK K. FLINN,

Βοηθός Καθηγητής στις Θρησκευτικές Σπουδές

Ιανουάριος 2010